

Ting, som koster Penge, har vi ikke Raad til at gennemføre. Ja, det er i Virkeligheden Venstres Politik nu om Stunder. Sig mig, hvad de har af Programpunkter! Sig mig, hvad de har af nye Maal, de vil naa, saaledes som de havde i gamle Dage. De har ingen. De har først og fremmest eet: at bevare Stillingen, som den er, d. v. s. holde Underklassen saa langt nede som muligt. Hvis det ikke var Tilfældet, vilde jo Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, ikke i Dag staa og haane Socialdemokraterne for, at de store Forslag, de har fremsat, ikke var blevet gennemført. Saa vilde det ærede Medlem sige: I er ikke stærke nok endnu, nu skal jeg komme med min Styrke; den er ganske vist meget mindre, end den en Gang var, men nu skal jeg komme og hjælpe jer, saa godt jeg kan; det er Synd for Underklassen, at den ikke har det bedre; overalt, hvor jeg kan yde min og mit Partis Medvirken, skal jeg være parat.

Men saaledes siger det ærede Medlem ikke, og hans Parti heller ikke. De siger det mindre og mindre. Der var en Gang, da de kæmpede sammen med os, eller rettere vi sammen med dem, om at skabe Lighed, i alt Fald politisk Lighed; men saa snart de i Kraft af denne politiske Lighed fik Magten, indledede de en Politik, hvis højeste Formaal var at opretholde den sociale Ulighed mellem Under- og Overklassen. Og Venstre er kommet i fint Selkskab: den Overklasse, som lige til 1901 søgte at holde Bondestanden nede paa alle Maader, er nu Venstres allerbedste Venner. De er jo saa glade for dem, at de taler om, at det radikale Venstre ikke er nær saa gode Venner med os, som de Konservative er med Venstre. Jeg tror ogsaa, Venstre og de Konservative har saa mange Interesser fælles, at dette Samarbejde saamænd nok gaar. Thi aldrig har et Samarbejde gaaet bedre, end naar det gjaldt om at bekæmpe en tredie Part, og den tredie Part er Underklassen.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte ogsaa nogle haanlige Bemærkninger om Regeringens Stilling. Ja, at vi ikke kan møde med en saadan Hær bag os, som Venstre kunde i 1901, er jo ganske naturligt: Venstre var holdt ude fra 1872 til 1901, og saa var det efterhaanden blevet stærkere og stærkere. Vort Parti er kommet til at danne Regering paa et langt tidligere Tidspunkt, allerede paa et Tidspunkt, da vi kun havde det relative Flertal i dette Ting, men ikke det absolutte Flertal. Men denne Regering sidder jo, om jeg saa maa

sige — som det ogsaa er sagt af ærede Talere, som har haft Ordet før mig — paa det ærede Medlem Hr. N. Neergaards anbefaling eller i alt Fald Henvisning til, at nu maatte Socialdemokratiet danne Regering, og Regeringen sidder der ikke alene med Ret, men jo ogsaa, fordi den har en Pligt til at sidde der. Hvorledes skulde vi ellers kunne faa Regeringer her i Landet? Det maa være nok, naar en Regering har det relative Flertal i dette Land, hvor der ikke er noget absolut Flertal, og har et Parti, som støtter den, maaske ikke saa meget, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard kunde ønske, det skulde støtte, men saa kan det ærede Medlem jo prøve, om han ikke kan gøre sin Indflydelse gældende og sige til dem: Det er Synd for Socialdemokraterne, de Radikale maa virkelig støtte dem bedre, saadan som det nu sker, kan man slet ikke være tjent med det. Det ærede Medlem kunde maaske føje til: Jeg ved, hvad det vil sige, jeg havde et lille Parti til at støtte mig, som ikke var videre nemt at have med at gøre; derfor taler jeg af Erfaring, naar jeg siger til de Radikale, at de skal være loyale og gode imod Socialdemokraterne. De Raad, der kommer fra Folk, der selv har Erfaring, er jo de værdifuldste.

Regeringen sidder der altsaa med fuldkommen parlamentarisk Ret og Pligt, og vi er glade for, at den sidder der. Der var forleden en Venstremand, der sagde ude i Landet: Vi lader dem sidde i alt Fald et Aar endnu, for jo længere de sidder, des flere Dumheder gør de, og saa bliver deres Stilling ikke bedre. Mon han nu var rigtig sikker paa det, mon det nu virkelig er det almindelige Indtryk blandt Venstre og Konservative, at denne Regering har lavet saa mange Dumheder, at de selv staaar meget stærkere i Dag, end de stod i Oktober Maaned? Jeg tror det ikke. Jeg tror, at hvis det virkelig havde været Tilfældet, vilde Ordene fra Ordførerne ikke være blevet saa bitre, som de blev. Jeg tror, at de bitre Ord i Virkeligheden skyldes skuffede Forventninger, skuffet Haab om, at denne Regering skulde have lavet saa mange Dumheder, regeret saa daarligt, at naar vi naaede til denne Tid, var den i Virkeligheden færdig. Jeg tog derfor de stærke og haanende Ord som Udtryk for, at man i Virkeligheden var skuffet over, at denne Regering havde klaret sig, som den har, og jeg tror ikke rigtig paa, at man vil lade denne Regering sidde et Aar endnu, for at den kan faa regeret af og vise, at den ikke duer. Hvis det virkelig er Hensigten fra de Herrer